A°. 1917. N°. 38.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 11den Juli 1917, tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat volgens artikel 26 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao bij algemeene verordening de gestichten worden aangewezen, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en de beginselen worden gesteld, waarnaar de inrichting en het beheer dezer gestichten, de verdeeling der gevangenen in klassen, de arbeid, de bestemming van de opbrengst van den arbeid, het onderwijs, de Godsdienstoefeningen en de tucht worden geregeld;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

EERSTE TITEL.

Verdeeling.

Art. 1.

De gevangenissen worden onderscheiden in strafgevangenissen en huizen van bewaring.

Art. 2.

In de strafgevangenissen wordt, behoudens het bepaalde bij artikel 3 sub 1º *a* en laatste lid dezer verordening en bij de artikelen 23 eerste lid en 29 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao, de burgerlijke en militaire gevangenisstraf ten uitvoer gelegd.

Art. 3.

De huizen van bewaring zijn bestemd:

1º tot opneming van hen:

a. die gevangenisstraf voor niet meer dan acht maanden moeten ondergaan;

b. die de straffen van hechtenis of van militaire detentie moeten ondergaan;

2º tot opneming van alle anderen, wier vastzetting, aanhouding, gevangenneming of gevangenhouding door het openbaar gezag is bevolen of krachtens rechterlijke uitspraak of beschikking geschiedt, voor zooverre geen andere plaats voor hen is bestemd;

3º tot verblijf van doortrekkende gevangenen en andere onder verzekerde bewaring vervoerd wordende personen.

De Procureur-generaal kan, indien dit door een openbaar belang vereischt wordt, bepalen dat veroordeelden in artikel 2 bedoeld, tijdelijk in een huis van bewaring worden opgenomen.

Art. 4.

Op ieder eiland der kolonie is er een huis van bewaring en op het eiland Curaçao tevens een strafgevangenis gevestigd.

Zoolang er geene afzonderlijke gebouwen bestaan, zullen de strafgevangenis en het huis van bewaring in hetzelfde gebouw, doch in afzonderlijke afdeelingen, zijn gevestigd.

Art. 5.

Behoudens het bepaalde bij art. 3 sub 1º *a* en laatste lid dezer verordening worden gevangenisstraf en hechtenis ondergaan op het eiland, waar zij zijn uitgesproken.

TWEEDE TITEL.

Inrichting en beheer.

Art. 6.

Onder de bevelen van eene Commissie van Administratie

voor elk gesticht wordt het beheer van de strafgevangenis en het huis van bewaring op Curaçao door een Directeur en dat van de overige huizen van bewaring door een Cipier gevoerd.

Art. 7.

De Commissiën van Administratie bestaan op het eiland Curaçao uit den Procureur-generaal als Voorzitter en ten minste vier leden en op de overige eilanden uit den betrokken Ambtenaar van het Openbaar Ministerie als Voorzitter en ten minste twee leden.

De leden worden door den Gouverneur benoemd.

Art. 8.

De Directeur, de Cipier en, voor zooveel noodig, de Onderdirecteur en de Assistent-cipier worden door den Gouverneur benoemd, geschorst en ontslagen; de overige beambten door de betrokken Commissie van Administratie.

Art. 9.

De verschillende categorieën van gevangenen worden zooveel mogelijk afgescheiden gehouden.

Mannen en vrouwen worden nimmer in eenzelfde lokaal geplaatst.

Art. 10.

Preventieve gevangenen worden nimmer met veroordeelden in één vertrek geplaatst.

In de huizen van bewaring zijn afzonderlijke vertrekken aanwezig voor personen, die buiten toegang zijn gesteld.

Art. 11.

Veroordeelde kinderen worden in al de gevangenissen afgezonderd van de volwassen gevangenen.

Art. 12.

De pistole bestaat alleen in de huizen van bewaring.

DERDE TITEL.

Indeeling in klassen.

Art. 13.

Bij de klassenindeeling der gevangenen wordt hoofdzakelijk gelet op het verleden, het gedrag en het feit waarvoor de veroordeeling heeft plaats gehad, en daarbij tevens zooveel mogelijk rekening gehouden met den leeftijd en de mate van ontwikkeling alsmede met den duur der straf, alles in onderling verband.

De indeeling in klassen geschiedt door de Commissie van Administratie.

De tot levenslange gevangenisstraf veroordeelden worden in eene afzonderlijke klasse ingedeeld.

VIERDE TITEL.

Arbeid en arbeidsloon.

Art. 14.

De verplichte arbeid van gevangenen, ten aanzien van wie niet is bepaald dat zij aan openbare werken zullen worden tewerk gesteld, zal zich bij voorkeur uitstrekken tot den huisdienst en over voorwerpen voor den Kolonialen dienst.

Art. 15.

Het door den gevangene verdiend arbeidsloon is zijn eigendom.

Dit loon wordt voor hen, die tot gevangenisstraf veroordeeld zijn, met uitzondering van de tot levenslange gevangenisstraf veroordeelden, verdeeld in uitgaanskas en zakgeld.

Het laatste blijft onder bewaring van het bestuur van het gesticht doch is ter beschikking van den gevangene, volgens daaromtrent te stellen regelen.

Art. 16.

Moedwillig door den gevangene tijdens zijn straftijd toegebrachte schade kan zoowel op de uitgaanskas als op het zakgeld worden verhaald.

De uitgaanskas is overigens onvervreemdbaar en niet vatbaar voor beslag.

Zij wordt den gevangene bij of na zijne invrijheidstelling uitgekeerd. De uitkeering kan ook in termijnen geschieden.

Art. 17.

Als regel geldt, dat de gevangenen, die tot arbeid verplicht zijn, elken werkdag gedurende ten minste 10 uur arbeiden.

Art. 18.

Aan elken gevangene wordt minstens één etmaal per week als rustdag gegund.

VIJFDE TITEL.

Onderwijs en Godsdienstoefeningen.

Art. 19.

In de gevangenissen wordt, indien doelmatig geoordeeld en voor zooveel mogelijk, onderwijs gegeven in lezen, schrijven en rekenen aan de veroordeelden voor meer dan drie maanden, ten aanzien van wie niet is bepaald dat zij aan openbare werken zullen worden tewerkgesteld.

Art. 20.

In de gevangenissen kan gelegenheid worden gegeven om Godsdienstonderwijs te ontvangen.

Art. 21.

Behoudens uitdrukkelijke vrijstelling nemen de gevangenen aan de Godsdienstoefeningen, die te hunnen behoeve worden gegeven, deel.

ZESDE TITEL.

Tucht.

Art. 22.

In de gevangenissen is de oplegging der navolgende disciplinaire straffen geoorloofd:
a. onthouding van lectuur, van bezoek, van het schrijven of ontvangen van brieven of van andere voorrechten;

b. opsluiting in de strafcel ten hoogste voor den tijd van vier weken, op den gewonen kost of op drogen kost om den anderen dag;

c. sluiting in de boeien hoogstens voor den tijd van acht achtereenvolgende dagen, of voor veertien dagen, om den anderen dag.

De vermelde straffen kunnen te zamen worden toegepast.

Art. 23.

Geen straf wordt opgelegd dan nadat de overtreder door hem die de straf oplegt, is gehoord.

Slotbepaling.

Art. 24.

Deze verordening treedt in werking tegelijk met het Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van den 4n. October 1913 N°. 61 (P. B. N°. 67). Alsdan vervalt de verordening van den 17n. April 1872 (P. B. N°. 23), houdende herziening der bepalingen omtrent de strafinrigtingen voor dwangarbeid, den dwangarbeid aan openbare werken. de inrigting en het inwendig bestuur der gevangenissen, de tucht der veroordeelden en de bestemming der opbrengst van hunnen arbeid, zooals die verordening bij latere verordeningen is gewijzigd.

Gegeven te Willemstad, den 11den Juli 1917.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 28n. November 1917.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
BOOMGAART.